

[Udenrigsministeren]

Så er der flere, der spørger: hvad så med den parlamentariske baggrund? Ja, forud for stemmeinstruksen havde vi indhentet råd i delegationen i FN. Vi fik så i det udenrigspolitiske nævn en diskussion, der på grund af en række praktiske hensyn kom til at ligge på et tidspunkt, hvor instruksen var afsendt, men hvor afstemningerne endnu ikke var begyndt. De råd, vi fik i nævnet, fulgte for så vidt angår de to resolutionsforslag, der er til debat her i dag, det samme mønster som i delegationen.

Jeg har gjort rede for, hvorfor regeringen mener, at vi ikke kunne følge de råd. Det, der har været det afgørende for os, er ikke – det vil jeg gerne understrege – et afstemningsmønster, som skulle følge vore NATO-partnere. Det kom vores afstemningsmønster som bekendt heller ikke til. Nej, det helt afgørende har været, at vi havde et ansvar for at handle i overensstemmelse med de retningslinjer, der er udstukket her i folketings-salen. Der gælder jo det for det udenrigspolitiske nævn, at de råd, der gives i nævnet, er uforpligtende for partierne. De politiske partier her i folketingssalen er jo ikke forpligtede af de råd, som deres repræsentanter giver i nævnet, og derfor er de råd selvfølgelig heller ikke bindende for regeringen.

Man bringer så det ind i billedet, at man ikke i tide kunne nå at give råd i nævnet. Det mener jeg heller ikke er nogen relevant indvending, al den stund det ikke ville have ændret det forhold imellem rådgivningen og regeringens endelige ansvar for stemmemønsteret, jeg her har gjort rede for.

Så er der nogle, der har draget den ret vidtgående konsekvens, at det betyder, at parlamentet er sat ud af spillet. Det betyder det da ikke. Hvis et flertal i folketinget i dag bestemmer, at vi skal stemme for de to resolutionsforslag, ja, så stemmer vi for dem. Så har vi fået det at vide dér, hvor et sådant flertal skal konstateres, nemlig her i folketings-salen. Efter regeringens opfattelse vil vi dermed være gået videre end de rammer, der var nedlagt i først og fremmest dagsordenen af 26. maj og tilslutningen til dobbeltbeslutningen, men hvis det er folketingets beslutning og den træffes på ordentlig vis med en afstemning her i folketings-salen, ja, så må regeringen da respektere det. Det siger sig selv.

Det, der i den forbindelse er væsentligt for os, er, at vi dog trods alt har fået et afstemningsmønster ud af det hele, som er noget mere rimeligt end det, der ville have tegnet sig, hvis vi uden videre havde fulgt de oprindelige råd. Det var derfor, jeg bragte de sovjetiske forslag ind i billedet, hvor de oprindelige råd fra et flertal jo gik ud på en afståelse, men hvor vi fandt det vigtigt at stemme imod, og hvor jeg forstår, at der altså heller ikke er et flertal i folketinget, der vil bakke de oprindelige råd, vi fik i FN-delegationen, op på dette punkt.

Derfor er resultatet af den fremgangsmåde, vi har valgt her, at vi efter regeringens opfattelse har fået et lidt mere rimeligt stemmemønster, end vi ellers ville have fået. Jeg opfatter det ærlig talt som et udtryk for vores respekt for arbejdet i FN og den vægt, vi tillægger afstemninger om FN-resolutioner, at vi har voldt folketinget den ulejlighed at gå igennem hele denne procedure.

Hr. Lasse Budtz spurgte mig, hvad det er for en resolution, jeg synes er absurd. Det er den sovjetiske resolution. Der er jeg nemlig enig med hr. Niels Helveg Petersen, der siger, at de to resolutioner, vi diskuterer her i dag, kan man ikke med føje betegne som østlige propagandaforslag. Det er de ikke, og det har jeg heller aldrig påstået. Det er der ingen i regeringen der har påstået. Nej, de andre lidet smigrende adjektiver har knyttet sig til de sovjetiske forslag, som vi må betragte som rene propagandaforslag, og hvor vi er tilfredse med, at vi får mulighed for at fastholde den stemmeinstruks, der er afgivet.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Udenrigsministeren sagde for et øjeblik siden, at regeringen i sin instruks har ønsket at følge de retningslinjer, der er blevet udstukket her i folketings-salen, og det er bl.a. dagsordenen af 26. maj. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at flere partier allerede fredag før FN-afstemningerne og mødet i det udenrigspolitiske nævn, som fandt sted tirsdag i den efterfølgende uge, sendte udenrigsministeren et brev – det gælder både SF og VS – hvori vi gjorde udenrigsministeren opmærksom på, at de pågældende resolutionsforslag efter disse partiers, efter vores, opfat-